

Oskueparingsgade 63
P.

Kære Ven!

Jeg er egentlig ikke optaget af at
skrive, men I skulle dog meget
snart take for Pares Kære
Brev, og det var det ogsaa
paa Tiden. I for sig
at vide om is i den Grind
for min Nyeopstede er den
nederdrøftige. Minis, men skal
vare forlindt til at sidde og
høre paa; is flyde doglig
; Tankerne, men how far
men det beste; deene
Minisly? Alt om saa kortlyst

Bejndelsen, men med dette
har er en Misikdmaal
færet i Peboerne, som
naturligvis saame selv naturlige
Bejndelsen om, hvad det tage
sig for. — Forresten for
alt set vel. her i Tinge-
borg har gæst. Skole
for November, hvilket
har forskrevet 10 mjen
Lernjeler, da som
både er vel flink og
meget appaert, og Orsten
synes at være vel et
Præfexemplar af en sm.

Han har faaet sin firkle
Sand og har, disse Oer
faaet Rind Kjaer og
Stroer, hvilket dog er
et alvorligt Skridt i
Retning af noget Menneskelig.
Aan har det, naar
en bolder Singer, et
daarligt Ben og noget
Nervet sket nar, god,
og jeg alle troer mig
paa, saa god jeg ^{kan}
Fader og engang imellem
skal seer og mig igen,
og vil vel nok engang
opnaa et klemme skal

Magtfuldt fast, naar
det blev ikke vidt
vare for længe.

Silsk arbejds har vi endnu
ingen Prøve følt herinde,
men det kommer vel nok
snygt. - Min Kinneth fik
en sisse Kinneth: Minifor-
snygt. - Mit gamle Publikum
forholdt sig ~~aktive~~ dette ind
vidt nok kendt bedste af
Kinneths Arbejde, som en
Komponisten havde været
fra Australien, og just
ikke opmuntrende Både til

~~De~~ Bestimmelsen af et
nordisk Ministerium.
Det maatte naalig hellere
vare faldet helt igennem
end dette: „På her min
Agelse, men ikke min
Karlighed“; men maaske
maade Adfærdens være
Ihjel, som de andre
var bedre på Prøved.
Imidlertid har vi på
andre Sider hørt at
den Forsigelse, vi kunde
forlange. — Kvæderen er
dog den Gæde, men her

inden Arbejdet; naar
der senere kan falde
op, naar sin betynges
som den Tilgiot. —

Stenk hvilken Mjktke, hvis
man havde skrevet noget
Skit, og det gjorde Gkko!

Gade har i sinnes skrevet
et Arbejde af Stordse
som Korseparum, hvad
vides ikke. — Men i
Arbejdene man kan
have overansvaret sig, da
han ved alle Ministerens

fra Grund af Svimmelhed
maatte lade E. Helsted og
V. Bendix dirigere. — Men
har han det godt, men
han maad ikke skrive for
Vinsreen er forbi. —

Hartman har indvundet et
H. Sance og et v. Klaver-
slykkes, ældre og yngre Sine
men om noget nyt eller
Storre vid by Indset. —

Det er for mig, som om
han med de nævnte Væfster
begynder at opjøre en Do,
Maret, og synes, han bærer

overlode til Andre yngre
i Tiden at gøre. — Han har
delegeret Klavertjeneren til
Emil Hartmann, den Gistte
af alle, som det er minns
passivitet den, da de
samtidig med de velbetente,
hørlige (gentagne) ikke som
til hans ^(Emils) Fordringer på
formel (af indtækt). —

Han (Hartmann) er forresten
fark og ringdommelig, som
altid; han var netop
herinde, da det Brev kom,

og slude sig sine
beste Klæder.

Amil har skrevet en
Serenade for Clarinet,
Cello og Piano, som
nok skal være hans
bedste Arbejde, samt
en nordisk Overture.

Han har i nogen Tid
været i Leipzig.

Kæde glæde sig ved
Seraars i Statien,
hvorfra de vende hjem
i natte Maaned.

Ni har ig antrent fortalt
det kjæreste, og længe
sin mest efter et høit
havlebes I have det, og
har Ni har faact
bestilt i det lille, romantiske
Hus -- Leo sin net vel,
Dejpesto?

Di skjøne
Sj. Winding.